

رهبر انقلاب: کشور ما از لحاظ علمی پیشرفت نمیخواهد، جهش میخواهد!

جمعی از استادان، نخبگان و پژوهشگران دانشگاه‌ها با رهبر انقلاب اسلامی دیدار کردند

در بیست و سومین روز از ماه مبارک رمضان، جمعی از استادان، نخبگان و پژوهشگران دانشگاه‌ها با رهبر انقلاب اسلامی دیدار کردند. گزیده بیانات معظم له به شرح زیر می باشد:

تأکید من برای این است که جریانی راه افتاده برای کوچک نشان دادن حرکت عظیم علمی کشور. پول خرج میکنند و برنامه ریزی میکنند؛ یک نمونه اش برنامه ی ۲۰۴۰ دانشگاه استنفورد برای زیر سؤال بردن کارهای علمی و پیشرفته‌ها و کارهای مهم دانشگاهی ما. در ایران هم کسانی هستند که برای گل زدن آنها پاس میدهند؛ این حرکت، ترکیب خیانت و خیانت است. دانشگاه کارهای زیادی کرده و با قیل انقلاب زمین تا آسمان فاصله دارد. تمجید به حق و احساس سرافرازی از دانشگاه به معنی آن نیست که به این حد از پیشرفت قانعیم و دانشگاه کنونی عیب و نقص ندارد. نه، ما هنوز عقیبیم. در برهه ی تاریخی تلخی، کشورمان بر اثر سوءرفتار سیاستمداران از قافله ی علم عقب افتاد. ما در جای شایسته ی خود در میدان علم نیستیم و در گام دوم، باید به نقطه ی اوج برسیم.

کشور ما از لحاظ علمی پیشرفت نمیخواهد، جهش میخواهد! و این کاملاً ممکن است، البته پرنج هست، لکن رنج شیرین. خب حالا جامعه ی دانشگاهی ما را متهم میکنند به کم عمقی و کم سوادگی. اگر اینها کم عمق و کم سوادند پس غنی سازی اورانیوم ۲۰ درصد را چه کسی انجام داد؟ پیشرفتهای نانو را چه کسی دنبال کرد؟ پیشرفتهای سلولهای بنیادی را چه کسی انجام داد؟ مقصود آنها از برگشتن به میز مذاکره، مطلق «مذاکره» نیست؛ بلکه «مذاکره با آمریکا» است؛ والا ما که با مذاکره با دیگران و اروپایی ها مشکلی نداریم. ما درباره ی مسائل ناموسی انقلاب مذاکره نمیکنیم؛ درباره ی توانایی نظامی مذاکره نمیکنیم. معنی مذاکره در این مسئله، معامله است؛ یعنی از توانایی دفاعی تان کوتاه بیایید. مثل قضیه ی آن خواستگاری که از او پرسیدند چه شد؟ گفت همه چیز پیش رفته غیر از دو چیز: ما میگوییم دختر شما را میخواهیم و آنها میگویند غلط میکنید! مذاکره درباره ی این جور مسائل، دو کلمه است: آنها میگویند این را میخواهیم، ما میگوییم نه! پس منظور اینها از مذاکره، مذاکره با آمریکا است که درباره ی این هم گفتیم که مذاکره نمیکنیم؛ علتش این است که مذاکره هیچ فایده ای ندارد و ضرر هم دارد. آمریکایی ها وقتی میخواهند با فشار، چیزی را در کشوری هدف قرار بدهند و مقصود خود را به دست آورند، «فشار» در اینجا برایشان راهبرد است؛ یک تاکتیک هم دارند به اسم مذاکره.

فشار می آورند تا طرف خسته شود و بعد میگویند حالا مذاکره کنیم. این مذاکره مکمل فشار است و برای آن است که محصول فشارها نقد شود. فشار می آورند و بعد میگویند حالا مذاکره کنیم؛ مذاکره این است. راهبردها مذاکره نیست؛ فشار است. مذاکره یک ذیلی است در راهبرد فشار. راه مقابله هم این است که طرف مقابلشان، از ابزار فشار خود استفاده کند تا فشار روی خود را کم کند. اما اگر چنانچه فریب دعوت به مذاکره را بخورد و بگوید پس احتیاجی به استفاده از اهرمهای فشار من نیست، آن وقت لغزیده و رفته و این یعنی باخت قطعی. تنها راه ما این است که ما در مقابل فشارهای آمریکا از ابزارهای فشاری که داریم استفاده کنیم. این ابزارها هم برخلاف تبلیغ آنها نظامی نیست -البته لازم باشد از اهرم نظامی هم استفاده میکنیم- ولی همین کاری که شورای امنیت ملی کرد و گفتند ما تعهداتمان را در این بخش عملی نمیکنیم و از تعهدمان خارج میشویم، این کار درستی بود. وقتی شما از ابزار فشار خودتان استفاده نکردید، او خیالش راحت میشود و فشار را کش میدهد. همه ی مسئولان اجرایی متفقدند که مذاکره با آمریکا مطلقاً توصیه نمیشود. نه فقط مذاکره با این دولت بخصوص؛ رفتار دولت اوباما هم با این دولت تفاوت جوهری نداشت، ظاهرش فرق میکرد اما باطنش یکی بود. ما فریب ترفند آمریکایی ها را بلاشک نخواهیم خورد.

توانایی ما هسته ای و علمی است و دنبال سلاح هسته ای هم نیستیم؛ نه به خاطر تحریم و آمریکا، بلکه به خاطر مبنایمان که حرام میدانیم از نظر فقهی و شرعی. بعضی ها هم گفتند که سلاح هسته ای تولید کنیم ولی مصرف نکنیم؛ این هم اشتباه است، چون با هزینه ی بالا تولید میکنیم ولی استفاده نمیکنیم و طرف هم میداند که ما استفاده نمیکنیم و این برای ما دیگر تأثیری ندارد. فعلاً مصوبه ی شورای عالی امنیت ملی اجرا میشود و بعد هرچه که مقتضی باشد. توقف در این حد معنی ندارد. فعلاً این مصوبه کافی است و اگر مقتضی شد بعداً از اهرمهای بعدی استفاده خواهیم کرد.

مسئله ی روز قدس امسال از هر سال مهم تر است. البته مسئله ی فلسطین یک مسئله ی اساسی است و مخصوص دولتها و کشورهای اسلامی هم نیست. مسئله ی فلسطین یک مسئله ی انسانی است.

البته برای مسلمانها این کار اهمیت بیشتر و اولویت بیشتری دارد و غیر جنبه ی انسانی، جنبه های شرعی و دینی هم دارد. راه پیمایی روز قدس که دفاع از فلسطین به وسیله ی حضور مردمی است، همیشه مهم است. امسال این راه پیمایی مهم تر است به خاطر این کارهای خیانت باری که بعضی از دنباله های آمریکا دارند در منطقه انجام میدهند برای جا انداختن معامله ی قرن؛ که البته جا نخواهد افتاد و هرگز تحقق هم پیدا نخواهد کرد و آمریکا و دنباله هایش حتماً در این قضیه هم شکست خواهند خورد.

منتها فرقی با گذشته ها این است که حالا صریحاً میگویند میخواهیم مسئله ی فلسطین را کان تم یکن کنیم و از مسائل مطرح دنیا حذف کنیم؛ البته چنین کاری را نخواهند

علی‌ک‌س‌العلما حلیل المؤمنین

نجم انصاریه
صفحه ۵۶۹

©KHAMENEI.IR

